

Maanedsoversigt over Plantesygdomme.

282. Maj 1946.

Der er for Maj Maaned indkommet Beretninger fra 120 Medarbejdere; endvidere er der besvaret 892 Forespørgsler.

Lufttemperaturen laa i Maanedens første Halvdel paa Normalen, men mange Steder i Landet maalttes meget lave Temperaturer, der flere Steder i Jylland og ved Odense svingede mellem $\div 0,5$ og $\div 3,9^{\circ}$ C. Fra omkring Maanedens Midte steg Temperaturen betydeligt og laa 1 à 2° , ja, sidst i Maaned 5 à 6° over Normalen.

Nedbøren blev for hele Landet 33 mm mod Normalens 42 mm og faldt navnlig i Maanedens første 4 Døgn samt omkring d. 18. og aller-sidst i Maaned. Nedbørsmængderne faldt ret uens med de største Mængder i Jylland, med Undtagelse af Vendsyssel, hvor Nedbøren ikke naaede Halvdelen af Normalen; paa Øerne naaede Nedbøren ikke Normalen paa nær Bornholm. For Landsdelene blev Nedbøren for hele Maaned følgende i Millimeter med Normalen i (): Vendsyssel 17 (43), Vestjylland 43 (42), Midtjylland 37 (44), Østjylland 34 (44), Sydjylland 48 (41), Sønderjylland 50 (46), Fyn 30 (42), Midt- og Vestsjælland 25 (36), Nordøstsjælland 27 (39), Sydøstsjælland og Møn 30 (39), Lolland og Falster 31 (42) og Bornholm 42 (34).

SYGDOMME PAA LANDBRUGSPANTER. KORN OG GRÆSSER.

Kuldeskade var yderst almindelig og ofte meget stærk i Maanedens første Halvdel, navnlig i Nord-, Midt- og Vestjylland, men ogsaa i andre Landsdele, dog her især paa lave Jorder. Baade Vinter- og Vaarsæd tog stor Skade, der saas baade som gullige og hvide Tværbælter paa Bladpladen, der hyppigt knækkede, og som visne Bladspidser, der navnlig hos Havre kunde have Lighed med Gulspidssyge. Græsserne hæmmedes ogsaa af Kulde, thi selv om ødelagte Bladspidser ikke var almindelige, var Væksten i lang Tid meget svag. Det er adskillige Aar siden, at Kulde i Maj har voldt saa stor Skade. Den stærke Kuldeskade dækkede hyp-

pigt Kendetegn paa andre Sygdomme, saaledes at det blev umuligt at skelne disse. Der modtoges 17 Prøver med Kuldeskade, hvilket er et usædvanligt stort Antal. Enkelte Steder iagttoges delvis golve Rugaks ødelagte af Kulde.

Fosforsyrebrist blev konstateret mange Steder. Fra Djursland skrives: »Fosforsyremanglende Pletter i Afgrøderne mere fremtrædende end sidste Aar, selv om der paa de fleste af de Steder, hvor Pletterne kunde forventes, i Aar er anvendt Superfosfat. I 2 Forsøg med foraarskudbragt Superfosfat er der meget stærke Udslag for denne Gødning i Byg. Men i Forsøgene er der brugt 200 kg pr. ha. — i Praksis almindeligt fra 75 til 150. Fosforsyrepletterne kommer senere og holder sig længere end Kalipletterne. Optræder mest hvor der er brugt rigelig med Kvælstofgødning og lidt Staldgødning. Derfor ofte i Udmarker og lave Marker, der ofte faar lidt eller ingen Staldgødning. Fosforsyrepletternes Udseende det sædvanlige; Kornafgrøden ser mudret grøn ud, Bladene violette til rødlige — og Reaktion for tilført Kvælstofgødning mangler. Senere faar Kali- og Fosforsyrepletterne samme mørke Udseende og skrider senere end normal Afgrøde« (Arne Larsen-Ledet, Grenaa). I Struer-egnen var først i Tyverne af Maaneden Lejlighed til at se et godt Eksempel paa Fosforsyrebrist, herom skrives: »For 2 Aar siden Havre i hele Marken; sidste Aar Roer med Staldgødning i det halve og Hør uden Staldgødning i Resten. I Aar Byg i hele Marken. Paa Byg efter Hør iagttoges stærke Sygdomstegn, medens Byg efter Roer ikke udviser saadanne. I Byg efter Hør fra Foraaret anlagt Forsøg med 0 og 200 samt 1000 Superfosfat, og dette Forsøg viser saa tydeligt som tænkes kunde, at der forelaa Fosforsyremangel. 1000 Superfosfat forholdt sig til 0 Superfosfat som Sol til Maane. De sidste Dages Grødevejr har ogsaa sat Skub i Planterne uden Superfosfat, men de har ikke paa langt nær den normale Størrelse og Buskning. Kun de nederste Blade viser nu egentlige Symptomer« (Gunnar Danø, Struer). Fra flere Egne meldes om lignende Iagttagelser: »Denne Sygdom har været ret udbredt i flere Bygmarker, og en enkelt Mark viser stærk Fosforsyremangel over det hele« (Aage Madsen, Store Heddinge), og »Stærke Symptomer paa Fosforsyremangel er set i flere Bygmarker. Oftest har det været Byg efter Kaalroer. Tilførsel af Superfosfat har givet store Udslag« (M. Arentoft, Børkop).

Det synes saaledes ganske øjensynligt, at det efterhaanden lykkes at fastlægge Symptomer for Fosforsyrebrist hos Vaarsæd, især Byg. Tiden er gylden for slige Undersøgelser, fordi Planterne paa mange stærkt fosforsyretrængende Jorder viser stærke, tydelige Udslag med og uden Fosforsyregødning. Bygplanter med Fosforsyrebrist har en mudret grøn, ofte graa-violet Farve og undertiden med rødlig Farve i Bladet, men sjældent paa Bladskeden; Væksten er svag, Bladene udstaaende, næsten vandrette, Bladfyllen lille og med et fladt Udseende, som om Planten blev trykket ned i Jorden. Buskning er langt tilbage for normalt udviklede Planter. Hvor Fosforsyrebrist og Kalktrang findes sammen, kan

det undertiden være vanskeligt at skelne mellem disse to, men dette gælder ogsaa for andre Bristssygdomme.

Kaliumbrist hos Byg synes at have været stærk og yderst almindelig. Af 79 Beretninger skrives i 44, at Angrebene var almindelige og som Regel stærke, i 17 var Angrebene ikke almindelige og oftest svage, medens Angreb ikke nævnes i 18 Beretninger. Af Beretningerne ses tillige, at Angrebet er stærkt og hyppigt efter Kaalroer, Græs og undertiden Hør, samt at de smaa Mængder af Kaligødninger er brugt til andre Afgrøder end Byg: »De knappe Kalirationer er i Aar tildelt Kløvermarkerne, hvilket har kunnet spores i mangen Bygmark« (E. Boesen, Rødding), »vi skal helt tilbage til Aarene, da Kaliimporten var meget ringe, for at finde tilsvarende talrige Tilfælde af Kalimangel i Vaarsæd« (M. Greve, Roskilde), »er i Aar tydeligere end nogensinde« (J. Jeppesen Jensen, Odense), »i næsten hver eneste Bygmark har der været Pletter« (N. Mariegaard, Haarby), »der kan ikke være Tvivl om, at denne Mangel staar i Forbindelse med de ringe Tilførsler af Kali« (Chr. Moth Bundgaard, Ringsted), og »flere Angreb end sædvanligt i tidligere Aar, overvejende i Byg efter Kaalroer eller Grønjord, fremkommer og svinder hurtigt efter Vejrforholdene« (Arne Larsen-Ledet, Grenaa). Tilførsel af Kali har vist god Virkning: »hvor der var givet 100 kg 40 % Kali pr. ha i en Del af Marken, var der et tydeligt Skel« (Sv. Worm Nielsen, Odder), »i et enkelt Tilfælde er Symptomerne forsvundet i Løbet af 8 Dage efter Tilførsel af 80—100 kg Kali pr. ha umiddelbart forud for en Regnvejrsdag (15—20 mm)« (Engelhart Jensen, Morsø), »En Del Steder var der givet Ajle til Kornmarkerne, man kunde her tydeligt se Ajlens Virkning, hvor det havde faaet Ajle, stod Kornet friskt og grønt, hvor det ikke havde faaet, var det stærkt angrebet af Kalimangel, og Kornet stod visent« (J. Kr. Svenstrup, Thisted). Der skrives i flere Beretninger, at Kuldeskade ofte dækkede Sygdomstegnene for Kaliumbrist, især fra de Egne hvor Kuldeskaden var stærk, men det fremhæves ogsaa i andre Beretninger, at Symptomerne var meget tydelige: »I første Halvdel af Maaneden rundt omkring adskillige Marker, der viste stærk Kaliumbrist. Her paa Egnen rene, klare Symptomer, der ikke var blandet med den andre Steder udbredte Kuldeskade« (Gunnar Danø, Struer). Der blev i Maanedens Løb modtaget 26 Prøver med Kaliumbrist, hvilket er et forholdsvis stort Antal.

Lyspletsyge. Om Vintersæd skrives i 18 Beretninger om svage til stærke Angreb, der var almindelige, i 38 Beretninger om svage til stærke Angreb, ikke almindelige, og i 23 Beretninger omtales Sygdommen ikke. De stærkeste og mest udbredte Angreb ses stedse i Jylland, dog naturligvis med adskillige Undtagelser, men følgende Beretning turde være typisk for Lyspletsyge i Vintersæd, der især rammer Rug: »stærke Angreb værst i Rug, der jo ogsaa saas paa de Jorder, der lettest bliver overmerglede i Henhold til Bonitet« (Aage Buchreitz, Ribe). Flere Beretninger nævner Muligheden af Lyspletsyge allerede fra Efteraaret: »allerede fra Midten af April har der været tydelige Symptomer i Rug,

der sikkert ofte mærkes af Sygdommen helt fra Efteraaret« (Baltzer Nielsen, Hjørring), »muligvis kan en Del af de stærkt udtyndede Rugmarker ogsaa tilskrives Mangankangel« (Johs. Olesen, Bjerringbro), og »har set adskillige Eksempler paa, at Dele af saavel Rug- som Hvedemarken er blevet ødelagte inden Foraaret« (P. Grøntved, Næstved). Angrebene blev mange Steder søgt bekæmpet med Mangan i Foraaret, men ikke altid med godt Resultat: »men efter Erfaringer fra tidligere Aar, virker sent udbragt Mangan kun lidt« (Arne Larsen-Ledet, Grenaa). Efteraarsudbringning af Mangan til Vintersæd bør prøves flere Steder paa typisk lyspletsy Jord.

For Vaarsæd skrives i 21 Beretninger om svage til stærke Angreb, der var almindelige, i 22 Beretninger om svage til stærke Angreb, ikke almindelige, og i 36 Beretninger omtales Sygdommen ikke. Det er tænkeligt, at vi maa ind paa en tidligere Vurdering af Lyspletsyge hos Vaarsæd, noget tidligere end hidtil, for derved at kunne faa en meget tidlig Tilførsel af Mangan. I Aar saas tydelige Sygdomstegn omkring 20. Maj baade hos Byg og Havre. Angrebene synes mange Steder at blive meget stærke: »Angreb kom ret pludseligt og stærkt for en halv Snes Dage siden« (P. Norup, Vodskov), og »meget kraftigt, hvor der var tilført 5 Tons kulsur Kalk pr. ha; Jorden var ikke undersøgt først« (Jacob Hansen, Odense). Betydningen af tidlig Udbringning af Mangan fremhæves: »Forebyggende Udstrøning af Mangan før Sygdommen viser sig foretages almindeligvis — og giver afgjort de bedste Resultater« (P. Riis Vestergaard, Samsø), og »Bekæmpelse med Mangan bør sættes ind, førend Symptomerne er stærkt synlige paa Bladene« (Erik Boesen, Rødding). Svidning af Mangansulfat forekommer sjældent, men menes at være iagttaget: »50—60 kg Mangansulfat pr. ha, lige efter Regn med det Resultat, at Sæden blev stærkt svedet; Agerkaal blev dræbt« (Chr. M. Bundgaard, Ringsted). I flere Egne var det yderst vanskeligt at skaffe Mangansulfat eller Mangangødning, og Efterspørgslen efter disse var i Aar usædvanlig stor, ogsaa fordi Svovlsur Ammoniak ikke var paa Markedet; som det vil huskes, var Losnings- og Transportforholdene yderst vanskelige netop paa den Tid, da Mangan, som kom i Havn sent paa Foraaret, skulde bringes ud i Landet.

Gulspidssyge synes endnu blot at være konstateret med svage Angreb. Der skrives i flere Beretninger, at Kuldeskade kan dække over, ja, ofte skuffende ligne Gulspidssyge: »har været angrebet af Frosten, saaledes at det hidtil har været vanskeligt at afgøre, om der samtidig var Gulspidssyge« (J. J. Jakobsen, Grindsted), »men Nattefrostens Virkninger ses jo ogsaa, saa det i mange Tilfælde er vanskeligt at afgøre« (A. Ammitzbøll, Skjern), »at de havde Gulspidssyge i Kornet, men nærmere Undersøgelse viste, at det drejede sig om Kuldeskade« (Math. Nissen, Graasten), og »men det er vanskeligt at afgøre, da den voldsomme Nattefrost udvisker Sygdomstegnene« (E. Kristensen, Herning). Visne Bladspidser hos Havre med Kuldeskade havde i Aar omkring Midten af Maj ofte stor Lighed med Gulspidssyge, men dennes ejendommelige svagt lyse-

grønne Bladrande fandtes som Regel ikke paa de syge Planter. Kuldeskade kan Planterne vokse fra, men det sker sjældent ved Gulspidssyge.

Af Byggets Stribesyge (*Helminthosporium gramineum*) blev der hist og her set enkelte svage Angreb (E. Vestergaard, Abed; K. M. Nielsen, Roskilde); det samme synes at gælde Rugens Stængelbrand (*Urocystis occulta*) (Vald. Johnsen, Skærbæk; Niels Mølgaard, Lemvig). Goldfodsyge (*Ophiobolus graminis*) konstateredes paa to indsendte Hvedeprøver.

BÆLGPLANTER.

Kaliumbrist var tydelig hos Græsmarksbælgplanter i Maanedens sidste Halvdel, men synes som Helhed ikke at have været stærk og almindelig, da slige Angreb blot nævnes i 14 Beretninger, medens der i 22 Beretninger skrives om ikke almindelige Angreb, og i 43 Beretninger omtales Kaliumbrist slet ikke; kanske skal Grunden hertil søges i følgende: »Man er klar over, at Bælgplanterne skal have Kaligødning« (M. Greve, Roskilde). Der skrives dog i adskillige Beretninger om stærk Kaliumbrist hos Hvidkløver (Jens P. Hansen, Bramminge; Engelhart Jensen, Morsø; M. Arentoft, Børkop), hos Rødkløver (A. Ploug-Jørgensen, Vig; N. A. Drewsen, Løgumkloster) og hos Lucerne (E. Boesen, Rødning; P. Grøntved, Næstved).

Sneglebælgens Stængelsvamp (*Ascochyta medicaginis*) konstateredes paa to indsendte Prøver af Humle-Sneglebælg. Hvor denne Svamps Angreb er stærkt hos Humle-Sneglebælg og Lucerne, kan den blive Aarsag til et ødelæggende Bladfald.

BEDEROER.

Hos Bederoerfrø iagttoges, især i Lavninger i Markerne, stærk Svidning af Bladene efter Kuldeskade (Wraae-Jensen, Skælskør; E. Vestergaard, Abed; J. Kr. Svenstrup, Thisted).

Rodbrand synes hidtil at have været godartet. I 6 Beretninger skrives om almindelige, i 25 Beretninger om ikke-almindelige Angreb, og i 48 Beretninger nævnes Sygdommen overhovedet ikke. Der skrives vel om enkelte, stærke Angreb (Gunnar Danø, Struer; Toft Andersen, Vinderup; P. Riis Vestergaard, Samsø), i et enkelt Tilfælde sættes et stærkt Angreb i Forbindelse med Fosforsyretrang (Georg Nissen, Bylderup Bov), men Helhedsindtrykket er, at Rodbrandangrebene indtil nu har været faa og svage, langt svagere end i 1945.

Bedeskimmel (*Peronospora Schachtii*) blev i enkelte Egne konstateret med ret stærke Angreb paa Bedefrøroer: »flere Arealer er meget stærkt angrebet« (K. Iversen, Stevns), »Bortlugning af de angrebne Planter tilraades« (M. Greve, Roskilde), og »i en enkelt Bedefrømark iagttaget ca. 10 % Planter angrebet« (Gunnar Danø, Struer). Svampen fandtes tillige hos to indsendte Prøver af Bedefrøroer fra Lolland.

Bederust (*Uromyces betae*) fandtes paa næsten alle Blade i en Mark med udplantede Bedefrøroer (J. Kr. Svenstrup, Thisted).

KAALROER, KAAL O. A. KORSBLOMSTREDE.

Kulde hæmmede i nogle Egne ret stærkt Kaalroernes Vækst, saaledes i Vendsyssel: »Mange Kaalroemarker her omkring paa Egnen er omsaaet, Nattefrosten inden Midten af Maj i Forbindelse med Tørke ødelagde dem helt. De fleste Marker overvandt dog denne Periode — — —« (Sv. Svendsen, Tylstrup).

Rodbrand hos Kaalroer synes hidtil at have været endog meget godartet.

Kaalskimmel (*Peronospora brassicae*). Denne Svamp, der er ret hyppig hos Kaal i Drivbænk og undertiden kan findes hos Kaal til Frø, iagttoges i Aar hos Kaalroefrø. Planternes nederste Blade fik store hvidgule Skjolder, der undertiden har en svag Lighed med Frostskaade; Angrebet syntes dog ikke at brede sig til de øvrige Blade. Svampen blev konstateret hos indsendte Kaalroefrøplanter fra: Holte, Hedehusene og Stevns, og fra sidstnævnte Sted skrives: »I en enkelt Afgrøde har Angrebet været meget stærkt. Angrebene synes dog sjældne, idet kun meget faa Arealer er angrebet« (K. Iversen, Stevns).

KARTOFLER.

Kartoffel Rodfiltsvamp (*Rhizoctonia solani*). Svampens Angreb paa Spirerne kan endnu ikke vurderes: »Kartoffelmarkerne er ikke saa godt opløbne, at Angrebet kan være iøjnefaldende uden nærmere Undersøgelse« (P. Trosborg, Brande). Fra Samsø skrives dog om stærke Angreb: »I et Par Tilfælde har jeg set hele Marker med forspirede Bintjekartofler ødelagte paa yderst iøjnefaldende Maade. Tilsvarende Angreb er ikke bemærket i Sydens Dronning, hvor Sygdommen kun opdages ved nærmere Undersøgelse« (P. Riis Vestergaard).

HØR.

Kulde blev Aarsag til, at Hør i Pletter i Marken fik gule Blade, hvilket hæmmede Væksten ret stærkt: »Næsten alle Hørmarker er gulplettede. Planterne i de gule Pletter er langt bag efter de sunde Planter« (Fr. Borris Andersen, Nykøbing Falster).

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PAA HAVEBRUGSPANTER.

Besvarelse af 32 af de udsendte Skemaer har givet nedenstaaende Resultat:

Sygdomme paa Havebrugsplanter	Intet Angreb	Angreb ikke almindelige		Angreb almindelige	
		svage	stærke	svage	stærke
Æbleskurv.....	11	9	1	9	1
Pæreskurv.....	11	8	1	8	0
Graa Monilla, Æble.....	7	10	1	3	5
» » Kirsebær.....	4	4	4	8	7
Tulipan-Graaskimmel.....	2	6	4	5	6

FRUGTTREER OG FRUGTBUSKE.

Nattefrost har flere Steder foraarsaget alvorlig Skade paa Blomsterne. Det meddeles f. Eks. fra Funder, at det har frosset saa stærkt, at Bramleyknopperne ikke har foldet sig ud (Niels Gram). Om Frostspalter foraarsaget paa et tidligere Tidspunkt skrives fra Gram, Spalterne er ca. 50 cm lange og 10 cm brede (Arne Diemer). Fra Varde-Esbjergegnen skrives at mange Solbærgrene er frostskaadede (M. Sørensen).

Æbleskurv (*Venturia inaequalis*). Sidst i Maanedene er der iagttaget Angreb af Æbleskurv ikke saa faa Steder i Nordsjælland, fortrinsvis paa modtagelige Sorter som Signe Tillisch og Graasten, og ogsaa andre Steder i Landet er Svampen fundet, men paa Grund af det tørre Foraar er den ikke almindelig. Regnen nu lige først i Juni har begunstiget Vilkaarene saadan for den, at der er al mulig Grund til at være paa Vagt over for den. Fra følgende Steder skrives der, at de nye Angreb er svage eller endnu ikke iagttaget: Maribo Amt: Georg Jensen, J. Klarup-Hansen; Næstved, M. E. Elting; Stevns-Fakseegnen, Philip Helt; Slagelse-Skelskør, A. Sauer; Holbæk Amt, Henrik Nielsen; Sydfyn, R. Hansen, Chr. Greve; Hobro og Støvring, Jørgen Jørgensen; Esbjerg-Varde, M. Sørensen; Ringkøbing, J. Bertelsen; Horsens, Chr. Nørholm, Erhvervsfrugt-avlerforeningens Konsulent Hans Larsen skriver: »Har lige været rundt over hele Sjælland og ikke set Tilfælde af Skurv, men det bør nævnes, at der alle Steder har været sprøjtet godt.« Af andre Indberetninger om Skurven kan nævnes: »Æbleskurven ses i de fleste Plantager, men endnu har jeg ikke iagttaget særlig slemme Tilfælde. Mange Steder kan iagttages Skade paa Kvistene fra sidste Aars Angreb (Vagn Aage Hansen fra Viborg Amt).« Skurven er iagttaget paa alle Sorter« (Kaj Geert

Petersen, Studsgaard). Fra Roskilde, Østjylland, Midtjylland, Varde-Esbjergene og Gram klages der ligeledes over Angrebet paa de unge Grene som Følge af Skurvens Hærgen i 1945 (Gerda Mayntzhusen, Niels Gram, M. Sørensen, Arne Diemer).

Æblemeldug (*Podosphaera leucotricha*) er konstateret nogle Steder; der skrives fra Viborg, at mange af Skuddene paa nogle Æbletræer er stærkt angrebet (Vagn Aage Hansen).

Pæreskurven (*Venturia pirina*) synes i det store og hele at optræde som Æbleskurven: med svage eller ingen Angreb mange Steder, med ret stærke Angreb enkelte Steder og med mange Angreb paa unge Grene som Følge af Skurvens store Udbredelse i Fjor.

Graa Monilia (*Monilia laxa* f. *mali*) synes som Helhed ikke at være af Betydning paa Æble, idet mange Indberetninger lyder paa, at der enten ikke er set Angreb eller ogsaa kun svage Angreb. Nogle Steder er den dog alvorlig: Ved Studsgaard er der stærke Angreb paa flere Sorter, særlig stærkt paa Filippa og Charlamowsky (Kaj Geert Petersen), ved Gram er Angrebene meget stærke i forsømte Haver (Arne Diemer), i Omegnen af Sorø er der set meget stærke Angreb paa Høve og Maglemer (Ejner Jensen). I Viborg Amt er der næsten alle Steder meget stærke Angreb af Graa Monilia, mange Træer gaar til efterhaanden, og det er sjældent at se en Plantning, hvor der ikke er Angreb (Vagn Aage Hansen).

Graa Monilia (*Monilia laxa*). Som det fremgaar af Skemaet er Graa Monilia noget mere almindelig paa Kirsebær end paa Æble. Desværre er flere af Indberetningerne affattede saaledes, at man ikke kan se om de omfatter nye eller gamle Angreb. At Sygdommen var udbredt i Fjor ved vi, saa her skal kun omtales de Tilfælde, hvor det er tydeligt, at der er Tale om nye Angreb. Fra Maribo Amt skrives, at paa Surkirsebær er Angrebene de fleste Steder endog meget stærke (Georg Jensen), og fra Odense, at der flere Steder er set ret stærk Nedvisning af en stor Part af Blomsterne, men kun, hvor der ikke er sprøjtet med Bordeauxvædske (J. Kortegaard). Ved Næstved er der ondartede Angreb paa Ostheimer og Skyggemorel, medens Almindelig Surkirsebær er en Del angrebet (M. E. Elting). I Nærheden af Haslev er der ondartede Angreb i Haverne, ogsaa paa Amygdalus nana er der slemme Angreb i Aar (H. Wedege). Ved Gram er Angrebene stærke, hvor Træerne passer sig selv (Arne Diemer). Fra Fyn og Sjælland skrives, at der i de sidste Dage er set adskillig Nedvisning af Blomsterskud paa Skyggemorel og Almindelig Surkirsebær, det er dog i langt mindre Omfang end i Fjor og Forfjor (Hans Larsen).

Det er naturligt nok, at der efter det tørre Vejr, det har været de fleste Steder i Blomstringstiden, ikke er saa meget Graa Monilia i Aar. Man maa dog endnu ikke være alt for optimistisk, der kan endnu i Begyndelsen af Juni vise sig nye Angreb.

Fersken-Blæresyge (*Taphrina deformans*) synes ret udbredt, der er et Par Indberetninger og har været en Del Forespørgsler om denne Sygdom.

Stikkelsbær-Skaalrust (*Puccinia caricina*) maa nogle Steder have haft gode Smittebetingelser fra Star til Stikkelsbær og Ribs i Aar, der er dels en Indberetning om denne Sygdom fra Mors (Egon Hansen), hvor den er stærk paa saavel Blade som Frugter af Stikkelsbær, dels har der været nogle Hold indsendt Materiale med meget stærkt Angreb saavel paa Stikkelsbær som paa Ribs. Hvor der har været Oplysning om Lokalteten har denne, som naturligt er, været beliggende nær en Mose.

Stikkelsbærdræberen (*Sphaerotheca mors uvae*) er begyndt sidst i Maj og har bredt sig meget (Gerda Mayntzhusen, Roskilde, M. E. Elting, Næstved, H. Wedege, Haslev). Der er ogsaa i de sidste Dage af Maaneden kommet adskillige Forespørgsler om denne Sygdom til Lyngby.

KØKKENURTER.

Nattefrost har foraarsaget at mange af de første Jordbærblomster er blevet sorte i Midten.

Tomat-Mosaiksyge (*Nicotiana Virus 1*). Fra Fuglebjerg skrives, at denne Sygdom ikke er til at undgaa, da Arbejderne trods forsigtige Advarsler bruger Tobak paa forskellige Maader, naar de passer Tomaterne (Flensted-Andersen). Det er jo beklageligt, at oplyste unge Gartnere ikke kan vise saa megen Forstaaelse af deres Arbejde, at de ikke kan holde sig fra Tobak, naar de arbejder med Tomater.

Kransskimmel (*Verticillium albo-atrum*) har været saa ondartet i et Koldhus i Mørkøv, hvor der var taget ny Jord ind fra et gammelt Kartoffelareal, at 22 af 48 Tomatplanter er blevet angrebet (Henrik Nielsen).

Løgskimmel (*Peronospora destructor*) har vist sig ualmindelig mange Steder i Jylland med primære Angreb paa Skaller, selv hvor der sidste Aar har været sprøjtet 2—3 Gange med Bordeauxvædske + Sprøjteolie. Afsvampning med varm Luft har hæmmet Angrebet, men ikke standset det med Sikkerhed (A. Gylling). I Roskilde Amt har Skimmelen vist sig ualmindelig tidligt paa Skaller (Gerda Mayntzhusen).

PRYDPLANTER.

Tulipan-Graaskimmelen (*Botrytis tulipae*) er meget udbredt og alvorlig en Del Steder, men synes dog som Helhed ikke at være særlig ondartet i Aar, det har jo ogsaa været ret tørt i Tulipanernes Blomstrings-tid. Fra Svendborg Amt skrives, at den kun findes i Haverne, men her saa til Gengæld ogsaa i hele Amtet. Skaden tilskrives, at Løgene faar Lov at ligge uden at blive taget op og afsvampet. Der er set meget syge Løg lige op til sunde, Sygdommen har altsaa ikke været tilbøjelig til at brede sig. Paa Linie med denne Udtalelse kan det nævnes, at en ret stor Tulipansamling i Lyngby var en Del angrebet i Fjor, hvor Løgene da havde ligget i 3 Aar. De blev da alle gravet op og inden Lægningen i ny Jord afsvampet med Aretan, og i Aar har de alle været praktisk talt fri for Sygdommen, medens en anden Samling i en tilstødende Have af de samme Sorter, men som nu ligger paa fjerde Aar, har haft et betyde-

ligt Angreb, især paa Blomsterne. I Modsætning hertil skrives fra Næstved, at Angrebet er værst, hvor Løgene er lagt sidste Aar, hvorimod de ældre Plantninger er sunde (M. E. Elting). Forklaringen her er maaske den, at der er lagt afdrevne Løg, og disse er meget ofte angrebet af Graaskimmelen, de bør aldrig lægges uden Afsvampning.

ANNA WEBER.

SKADEDYR PAA LAND- OG HAVEBRUGSPLANTER. KORN OG GRÆSSER.

Havreaal (*Heterodera schachtii*). Vi modtog 23 Prøver Havre, der i alle Tilfælde var tydeligt angrebet af Aal. Angrebet viste sig meget tidligt i Aar og kunde konstateres paa Planter med 2—3 Blade, idet Rødderne allerede havde den typiske »Koralform«. Fra Morsø skrives saaledes: »Usædvanlig tidlig Forekomst af ondartede Havreaalsangreb. Ofte er Kimrodsystemet stærkt angrebet (Korallrødder) (Engelhardt Jensen). Fra Kolind: »Stærke Angreb er konstateret. Angreb værst i Havre efter Byg. Selv Rug er angrebet« (A. Anthonsen).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Fra Samsø skrives: »Angreb har i usædvanlig Grad gjort sig gældende i Vaarsæd, der i mange Tilfælde har været saa udtyndet, at den har maattet saas om paa de mest medtagne Pletter« (P. Riis Vestergaard). Fra Haslev: »I et Forsøg med Bygparceller ret stærkt Angreb af Smælderlarver, hvorimod der ikke var Angreb i Vaarhvedeparcellerne. Dette burde nærmere undersøges med Henblik paa Udlæg paa lave Arealer« (S. R. Jensen). Ogsaa andre Beretninger melder om Angreb af Betydning i Vaarsæd. Fra Skjern skrives om Angreb paa Jordbærplanter (A. Ammitzbøll).

Hvidaksuglens Larve (*Hadena secalis?*). Fra Haslev skrives om ret stærke Angreb i Byg. I Naboskiftet var der Aaret før stærke Angreb i Rug (S. R. J. Jensen).

Stankelbenlarver se Diverse.

Haarmyglarver (*Bibionidae*). Nogle faa stærke og en Del svage Angreb fandtes i Begyndelsen af Maj Maaned. Arten *Dilophus vulgaris* fløj i stort Antal i Jylland o. a. Steder omkring d. 15. Maj og *Bibio hortulanus* saas i stort Tal paa blomstrende Hvidtjørn paa Falster d. 23. Maj. Fra Kalundborg skrives, at talrige B. hortulanus saas flyvende i Byg, hvor der i Fjor var Roer (Stanley Jørgensen). Angreb af sidstnævnte Art findes i Almindelighed kun i Byg, men fra Sdr. Saltum skrives om et Angreb i Havre efter Kaalroer, der tilskrives denne Art. Havren blev pletvis helt bortgnavet. Den 10. Maj var Angrebet hørt op, og d. 15. var Forpupningen i fuld Gang (Kirk Jacobsen). Fra Brørup skrives om et stærkt Angreb i Byg efter Kløvergræs. Her drejer det sig om *Dilopus vulgaris* (V. Sørensen). Et Angreb i Havre efter Grønjord ved Kolind (A. Anthonsen) skyldtes sikkert ogsaa denne Art.

Fritfluelarver (*Oscinis frit*). I Grønjordshavre fandtes et stærkt

Angreb ved Otterup (J. Jeppesen Jensen). Ellers er der kun rapporteret svage Angreb uden større Betydning.

BÆLGPLANTER.

Bladrandbiller (*Sitona lineata*). Der foreligger 4 Indberetninger om stærke Angreb paa Ærter. Fra Haarby skrives, at der har været Angreb i næsten alle Ærtemarker, og nogle Steder meget ondartet. Pudring med DDT virkede bedre end Cryocid (M. Mariegaard). Fra Vestfyn: »Har været meget slem i Foraaret, men i de fleste Tilfælde naaede Regnen at redde Marken. I enkelte Tilfælde maatte Marken dog ompløjes. Af store Ærter var kun Stilkene tilbage« (J. Vang). Fra Fredericia meldes om god Virkning af Kiselgur (M. Arentoft).

Kløversnudebiller (*Apion spp.*). Fra Børkop skrives: »Billerne er ved at optræde i stort Tal. Vejrforholdene for Tiden er ikke gunstige for Pudringen, og Hvidkløveren er ved at gaa i Blomst, saa det bliver nok for sent med Pudring i Hvidkløver i Aar. Bliver Vejrforholdene bedre, kan det naas i Rødkløver« (M. Arentoft).

Lucernens Rodgnaver (*Otiorrhynchus ligustici*). I Vallø By i Østsjælland har Larverne af denne Øresnudebille overgnavet en hel Del Lucerneplanter 20—30 cm under Overfladen. De fleste af Planterne er gaaet ud, men enkelte er begyndt at skyde nye Rødder. Som Følge af Angrebet er der paa to Steder ompløjet ca. 1 Td. Land (A. Simonsen).

Stankelbenlarver se Diverse.

BEDER.

Aadselbillelarver (*Blitophaga opaca*). Der blev konstateret mange svage, men kun faa stærke Angreb. Om enkelte stærke Angreb skrives fra Lemvig (N. Mølgaard) og Vestfyn (P. M. Dreisler). Fra Lolland meldes om godt Resultat ved Pudring med et »666«-Præparat (E. Vestergaard). Paa Falster saas store Larver d. 23. Maj.

Roegnaveren (*Cneorhinus plagiatus*). Ved Brønderslev og Aars er der fundet Angreb paa Beder. Fra Brønderslev skrives dog, at Skaden paa Bederne (efter Græs) er ringe, og at Billerne syntes at foretrække Snerle-Pilurt. Næsten alle Billerne fandtes i Parring (Kirk Jacobsen).

Knoporme se Diverse.

Stankelbenlarver se Diverse.

Bedefluen (*Pegomyia hyoscyami*). Dette Skadedyr hærger igen i Aar i voldsom Grad. Æglægningen begyndte mange Steder i første Halvdel af Maj og ca. d. 15. var Planterne ofte saa stærkt belagt med Æg, at stærke Angreb kunde forudses. Fra ca. d. 20. Maj kunde Minerne ses i Bladene, og inden Maanedens Udgang bar Markerne mange Steder, særlig i Jylland og paa Fyen, i uhyggelig Grad Præg af Angrebet. Ofte var mange af Larverne ved at forpuppe sig sidst i Maaneden. Paa Sjælland er der kun set faa og svage Angreb, og Lolland-Falsters Marker synes ikke at skulle lide meget under denne Generations Angreb, selv om Ægbelægningen lokalt var stærk. Fra Fyn foreligger 6 Beretninger om

Angreb, der i et Par Tilfælde karakteriseredes som katastrofale. Fra Ejby skrives saaledes: »Angrebet har haft en eksplosionsagtig Karakter. Mange antog i første Øjeblik Angrebene for at være Frostskaade. Alle glædede sig over Roernes gode Vækst, men efter Kr. Himmelfartsdag saa Markerne fuldstændig ødelagt ud. Ingen Landmand her paa Egnen har nogensinde oplevet noget lignende« (J. Vang). Fra Jylland er indløbet 26 Beretninger om voldsomme Angreb, medens 11 Beretninger melder, at Angreb ikke er set, eller at Angrebene endnu ikke er af videre Betydning. Fra Rødding skrives, at Æg saas fra ca. d. 4. Maj, Miner fra d. 20. Bederoearealerne er fuldstændigt raseret (E. Boesen). Fra Graasten: »Saa voldsomme Angreb har vi ikke set tidligere. Markerne ser ofte ud som om der havde været Ild i dem. Heldigvis har Maanedens sidste Del givet gode Vækstbetingelser, saa Planterne forhaabentlig klarer sig, men det ser ikke godt ud nu d. 1. Juni« (M. Nissen). Fra Brande-Thyregod: »Angrebene ser ud til at faa en katastrofal Virkning« (P. Trosborg). Fra Horsens: »Hver eneste Bederoemark er angrebet, og Roerne ser ud som om der var gaaet en Ild henover dem. Et lignende Angreb er ikke tidligere set« (Aksel Nielsen). Fra Hadsten: De sidste Dage har der været utallige Henvendelser om Bedeflueangreb« (W. Østergaard). En Del Steder klages der over Angreb paa Spinaten. Beretning om Angreb paa Spinat til Frø er saaledes indløbet fra Struer (G. Danø).

KORSBLOMSTREDE.

Kaalthrips (*Thrips angusticeps*). Fra Ny Solbjergegnen skrives, at en Kaalroemark var meget stærkt medtaget i den Del, hvor der var Hør i Fjor. Skellet var meget tydeligt (H. Jensen). Fra Stevns skrives om meget stærke Angreb i flere Arealer med Radisfrø. Til Bekæmpelse anvendtes flere Pudringer med Gesarol (K. Iversen).

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). Der er indløbet 14 Beretninger om stærke og 22 om svage Angreb. Den gode Virkning af Pudring med de nye Midler (DDT-Præparater) fremhæves i de fleste Tilfælde. Om stærke Angreb skrives særlig fra Stevns, Samsø, Odense og Ærø. Fra Roskildeegnen skrives: »Der har været en Del Angreb, ogsaa meget tidlige Angreb, men ikke særlig ondartede« (M. Greve).

Jordlopper (*Phyllotreta*-Arter). Der foreligger 40 Indberetninger om stærke Angreb, der ofte nødvendiggjorde Omsaaning. 24 Beretninger karakteriserer Angrebene som værende uden større Betydning. Det bemærkes ofte, at Omslag i Vejret har standset Angrebene. DDT-Midler er brugt i stor Udstrækning og den gode Virkning berømmes i de fleste Tilfælde. Fra Ringsted skrives: »Overordentlig stærke Angreb i praktisk talt alle Marker her paa Egnen. I en Del Marker har det været nødvendigt at foretage Omsaaning, men Størsteparten af Markerne er behandlet med DDT-Midlerne med et ganske fortrinligt Resultat. Vi har ikke hørt et eneste Tilfælde, hvor disse Midler ikke har virket fortrinligt« (Moth Bundgaard). Fra Roskilde: »Jordlopperne har i det tørre Vejr været stærkt paa Færde, og der har været stor Interesse for Bekæmpelsen med

Cryocid og DDT-Midler. I flere Tilfælde har Omsaaning været praktiseret« (M. Greve). Fra Sydsjælland: »Der har været ualmindelig ondartede Angreb, især inden d. 20. Maj« (P. Grøntved). Ogsaa fra Stevns, Vestfyn, Samsø m. m. meldes om alvorlige Angreb. Fra Fredericia skrives: »Jordlopperne har været ualmindelig slemme i det varme tørre Vejr i den første Del af Maaneden. Man har opnaaet gode Resultater med DDT- og 666-Midler, men Midlerne er temmelig dyre. Den direkte Bekæmpelse tog først rigtig Fart, da man fandt at Kiselgur var et saa effektivt Middel og tilmed nemt og billigt at bruge. Det har i Aar reddet mange Kaalroemarken. Er Jorden vaad ved Udstrøningen eller kommer der Regn kort Tid efter, ophører Virkningen« (M. Arentoft).

Stankelbenlarver se Diverse.

FRUGTTREER OG FRUGTBUSKE.

Æblebladloppen (*Psylla mali*). Paa Thurø fandtes i en Plantage med ca. 18aarige Træer et meget stærkt Angreb saavel i Blad- som i Blomsterrosetterne (R. Hansen). Ogsaa fra Mors skrives om et stærkt Angreb (Egon Hansen).

Bladlus (*Aphididae*). Angreb paa Frugttræerne er almindelige og ofte slemme, selv om de ofte synes at være taget noget af i den sidste Tid. I 20 Indberetninger omtales Angrebene som stærke, i 10 som svagere. Fra Gissfeld skrives: »Paa Æble er Angrebet allerede meget stærkt, mange Blade helt forkrøblede og sammenrullede« (H. Wedege). Fra Roskilde skrives, at Angrebene er uhyggeligt stærke paa Frugttræer og Frugtbuske (G. Mayntzhusen). Fra Fyn og Sjælland: »Bladlus er det mest almindeligt forekommende Insekt i Frugtplantagerne i Øjeblikket« (H. Larsen). Fra Esbjerg: »Før Regnen sidst i Maaneden begyndende Angreb næsten overalt. Den velkomne Regn har bevirket, at Angrebene for Tiden ikke ses at brede sig (M. Sørensen). Fra Horsens: »Voldsomme Angreb paa Æble, Blomme og Fersken og ofte paa Kirsebær« (Chr. Nørholm). Fra Ringkøbing Amt: »Angreb almindelige. I Begyndelsesstadiet syntes Lusene særlig at holde sig til »Filippa«, senere findes de næsten overalt. Vil antagelig vokse til ondartede Angreb« (Bertelsen).

Æblesnudebiller (*Anthonomus pomorum*). Angrebene synes at være stærkere end sædvanlig i Aar. Fra Esbjerg skrives saaledes: »I en privat lille Frugtplantage med særlig Pederstrup og Belle de Boskoop, der har blomstret rigt i Aar, er set et omtrent ødelæggende Angreb« (M. Sørensen). Fra Studsgaard: »Angrebet maa betragtes som stærkt, idet Hovedparten af Blomsterne paa visse Træer er ødelagt« (K. G. Petersen). Fra Aarhus skrives, at ca. 100 % af Blomsterne var angrebet i en Plantning (N. Gram). Ogsaa flere andre Indberetninger melder om stærke Angreb.

Stikkelsbærhvepsen (*Pteronous ribesii*). Fra Næstved skrives om meget tidlige og haarde Angreb, dog vist knap saa slemme som i 1945, takket være DDT (M. E. Elting). Ogsaa fra Svendborg skrives om Angreb (R. Hansen).

Ribsmøllet (*Incurvaria capitella*). Fra Tarm meldes om et stærkt Angreb (N. Gram).

Kirsebærmøllet (*Argyresthia ephippiella*). Larven af dette Skade-dyr angreb Kirsebær ved Holsted. Alle Knopper blev ødelagt (A. Gylling).

Frostmaalerlarver (*Cheimatobia brumata*). Fra Roskilde skrives: »Disse Larver har forvoldt en Del Ødelæggelse, men dog ser det ud til, at Knopviklerne gør mere Skade baade paa Pære- og Æbletræerne« (G. Mayntzhusen). Fra Københavns Omegn: »Disse har optraadt i store Mængder og har mange Steder ødelagt Bladene paa Æbletræerne« (A. Rasmussen). Fra Maribo Amt: »Stedvis har Angrebene været ødelæg-gende, trods Sprøjtning med Foraarskarbolineum« (G. Jensen). Ogsaa fra Odense meldes om ret stærke Angreb, medens Angrebene i de øvrige Indberetninger omtales som svage.

Guldhalen (*Euproctis chrysorrhoea*). Ved Rødby Havn saas i For-aaret ret stærke Angreb af Guldhalens Larve. Enkelte Træer var helt afgnavet. Der blev sprøjtet grundigt med Blyarsenat (Klarup-Hansen).

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Angreb er al-mindelige, men kun i faa Indberetninger karakteriseres de som stærke. Fra Gisselfeld skrives: »Paa enkelte Træer er observeret Angreb, der efter Aarstiden er usædvanlig fremskredne« (H. Wedege). Fra Fyn: »Paa Egnen omkring Odense er der, især paa Pederstrup, konstateret mange Spindemider« (E. Jørgensen). Fra Hinnerup: »Et Æbletræ midt i en tæt Plantning fuldstændig oversaaet med Mider« (Bodil Friis Niel-sen). Fra Viborg Amt: »Angreb er set flere Steder og undertiden ret slemme. I al Almindelighed kan det dog siges, at Spindemiderne endnu ikke for Alvor gør sig gældende. I en Have er nogle unge Træer dog saa angrebet, at Bladene er smaa og næsten visnede« (Vagn Aage Hansen).

Pæregalmiden (*Eriophyes pyri*). Der foreligger nogle Indberet-ninger om stærke Angreb fra Slagelse, Stevns og Aarhus. Fra Stevns skrives, at Pudring med Svovlpudder, naar Knopperne er saa langt frem-me, at Bladene er begyndt at folde sig ud, har vist god Virkning (Ph. Helt).

PRYDPLANTER.

Rosencikaden (*Typhlocyba rosae*). Fra Gisselfeld, Svendborg, Aar-hus og Mors meldes om ret stærke Angreb.

Liljebillen (*Lilioceris lilii*). Ved Fredericia angreb Billerne hvide Haveliljer, og fra Aarhusegnen meldes om Angreb af Billen og dens Larve paa Kejserkrone (A. Gylling).

DIVERSE.

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris* og *hippocastani*). Begge disse Arter (sidstnævnte dog kun i Jylland) sværmede en Del Steder i Aar, men i mindre Omfang end ofte ventet. Paa Roskildeegnen sværmede O. yderst faatalligt d. 4. Maj og følgende Dage. I 1938 var der stærke Svær-me (M. Greve). Fra Næstved skrives: »Oldenborrene har sværmet her fra

10.—25. Maj, men efter Folks Udsagn i mindre Mængde end normalt i Flyveaar. De har været hemmet meget af Storm og Kulde, som standsede den stærke Sværming, da den lige var begyndt (P. Grøntved). Ved Haslev saas store Sværme d. 8., 9. og 10. Maj (S. R. Jensen). Fra Egnen syd for Køge skrives, at der saas store Sværme i Dagene omkring d. 20. Maj (A. Simonsen). Ved Sorø saas kun faa O. (Flensted-Andersen). Fra Samsø, Fyn og Bornholm foreligger ingen Meddelelser om Sværme. Ved Maribo saas en Del Biller paa Frugttræerne, uden at det dog betød noget (G. Jensen).

I den østlige Del af Ribe Amt saas stærke Sværme af Den alm. O. og i ringe Antal er de set ved Askov og Fredericia. Ellers er der ingen Sværme bemærket i Nørrejylland.

I størst Antal optraadte Billerne paa Røddingegnen, hvor de begyndte at sværme de første Dage i Maj. Derefter hemmedes de stærkt af det kølige Vejr. I den nordlige Del af Omraadet dominerede den alm. O., mod Syd den sortrandede. I Omegnen af Haderslev saas ogsaa mange O. paa Træerne (Eg, Bøg, Avnbøg, Tjørn, Hestekastanje, El, Graapil, Poppel og Blomme). Her var det med Undtagelse af en enkelt Lokalitet (Marstrup) den sortrandede O., der dominerede. Ved Øster Løgum (Aabenraa Amt) saas den 5. Maj store Sværme af den alm. O. (N. Drewsen). Stærke Sværme af denne Art er endvidere rapporteret fra Skodborgegnen (Diemer). Der saas ingen Sværme ved Toflund og Skærbæk.

Knoporme (*Agrotis tritici*). Ved Kolind blev nysaaede Lupiner totalt ødelagt. Larverne vandrede ind fra Nabomarken, hvor der sidste Aar var Græs (A. Anthonsen).

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). Ogsaa i Aar hærger disse Skadedyr i voldsom Grad. Fra hele Landet er indløbet 72 Rapporter om Angreb, der i de fleste Tilfælde karakteriseredes som alvorlige eller helt ødelæggende. Skaden forekom fortrinsvis i Korn, men ogsaa Græs, Roer, Hør m. m. har lidt meget. Ved Klækning af indsendte Larveprøver viste det sig i en Del Tilfælde, at en ikke helt ringe Procentdel tilhørte Arten *Pachyrrhina maculata*, der er mindre og flyver fra Slutningen af Maj. Mangelen paa tilstrækkelige Mængder Schweinfurtergrønt var ofte følelig, og Dommen over de andre Arsenikforbindelser (særlig Calciumarsenat) gennemgaaende mindre gunstig. Køligt Vejr har ogsaa bidraget til at forringe Virkningen af Giftkladdet. Fra Sjælland er indløbet 15 Beretninger om Angreb, af hvilke 8 var svage. Et enkelt Angreb er fundet paa Samsø. Paa Bornholm er set en Del stærke Angreb i Havre og Hør (Juel Nielsen), et Par Angreb forekom paa Ærø, men kun et paa Lolland. Fra Fyn indløb 7 Meddelelser om Angreb. I et Tilfælde gik det ud over Valmue efter Græs. Calciumarsenat nedsatte Larvernes Aktivitet, men dræbte dem tilsyneladende ikke (J. Hansen). De 46 Beretninger, der er modtaget fra Jylland, melder paa et Par Undtagelser nær om stærke Angreb. Af de mange og ofte udførlige Indberetninger kan kun enkelte citeres. Fra Statens Marskforsøg ved Ribe skrives, at Angrebene har været de stærkeste i mange Aar og navnlig alvorlige i gamle eller

ældre Græsgange, hvor Grønsværen er saa ødelagt, at der findes talrige Pletter og ofte større Partier, der er helt bare eller som vissent Græs kan flaaes af som et Lag. Det er navnlig Bundgræsset som Alm. Rapgræs, der er ødelagt, hvorimod Timothe, Eng-Svingel og Mosebunke staar urørt. Men dernæst er Hvidkløver stærkt medtaget, idet Blade og Skudspidser er gnavet af, saa Rankerne er nøgne. I Hvidkløverstammerne er Regenerationsevnen meget forskellig. I Græsgangene er Angrebet endvidere stærkest, hvor der ifjor blev gødet med Kvælstofgødning, hvilket maa søge sin Forklaring i, at der her var flere Buske og Partier med vraget Græs, som er blevet Udgangspunkt for Æglægningen. Forholdet opfordrer til i Eftersommeren at sørge for jævn og stærk Afgræsning suppleret med Afpudsnings af Buske og vragede Partier (Tind Christensen). Fra Konsulent Toft Andersen i Vindinge har vi modtaget en udførlig Beretning. Ved Optælling af Larver paa forskellige Arealer er der fundet fra 30—500 pr. Kvadratmeter. I de Tilfælde, hvor der fandtes 30—40 Larver, kunde der iagttages nogen, men ikke ødelæggende Skade. Ved 100 eller derover var der som Regel ikke nævneværdigt Grønt tilbage. Der meddeles endvidere Resultaterne af Forsøg med Kløvergræs skaaret i Hakkelse samt findelte Sukkerroer anvendt som Erstatning for Klid til Blanding med Schweinfurtergrønt. Resultaterne synes lovende. Fra Varde skrives: »I Maj er det væsentlig Korn og Kaalroer, det er gaaet ud over. Græsset kan vel vokse fra Angrebet. I hele Sæsonen er der fordelt Klidmærker til Behandling af mere end 400 ha. Det bekræfter sig med stor Sikkerhed i Aar, at Schweinfurtergrønt er langt sikrere virkende end Bly- og Calciumarsenat, selv om der af disse anvendes 3—4 Gange saa meget som af førstnævnte« (A. Pedersen). Fra Rødding, hvor der er fundet Angreb i alle Afgrøder, har stærk Tromling med Betontromle vist sig at modvirke Larvernes Virksomhed (E. Boesen). Fra Aalborg: »Stankelbenlarver optræder i alle Afgrøder efter Græs saavel paa Sand- som Lerjord. Angrebet har været ualmindelig langtrukket og ondartet« (Andersen-Lyngvad). Fra Skærbæk: »Dette Skadedyr har gjort umaadelig stor Skade paa Korn, særlig i Marsken. Det samme er Tilfældet med Græs (V. Johnsen).

PROSPER BOVIEN.